

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Egyre több a baleset a Bu-vig-nál

Tudósítás az elnökség üléséről

Elnökségünk június 29-i ülésén elsőként a Budapesti Postagazgatóság területén történt üzemi balesetek helyzetéről, a megelőzéssel kapcsolatosan tett intézkedésekről számolt be Nagy Béla, az igazgatóság vezetője. Kiegészítő jelentést a Bu-vig Területi Szakszervezeti Tanács készített, s előadója Sütő István titkár volt.

Az igazgatóság jelentéséből kitér: a balesetek száma 12 százalékos emelkedést mutat, a sérülések nem voltak súlyosak, a balesetek következtében kiesett munkanapok száma 33 százalékos csökkenést mutat. Milyenek voltak a balesetek? Mindenekelőtt közlekedésből, elcsúszásból, botlásból, kutyaharapásból adódtak.

A munkakörülmények javítását célozza, hogy évenként — közösen a TSZT-vel — munkavédelmi intézkedési tervet készítsenek, s ennek alapján az elmúlt évben új hivatások, üzemi létesítmények csaknem 9 és fél millió fordított, korszerűsítésre pedig közel 9 milliót, 49 hivatalnál, 3 műszaki szervnél és 5 körzetmesterségnél kicserélték a bútorokat.

Mi történt a balesetek megelőzése érdekében? Mindenekelőtt a Posta Munkavédelmi Szabályzatához munkavédelmi feladatokat, az igazgatóság területén a szakmai ellenőrzések alkalmával a munkavédelmi szabályzat betartását kísérő figyelemmel, sürgős esetekben a baleseti veszélyt a helyszínen kell elhárítani. Az osztályvezetők kötelesek a felügyeletük alatt álló területen a munkavédelmi hiányosságokat haladéktalanul megszüntetni. A szemléket rendszeresen megtartják, a gépkocsivezetők és motorkerékpár-vezetők biztonsága érdekében alkoholszonda-ellenőrzést alkalmaznak.

Önkritikusan állapítják meg: a helyi munkavédelmi szemlék sokszor formálisak. A balesetek kivizsgálása az előirt 24 órán belül sokszor nem történik meg, mert a postaszervek későn jelentik az esetet. Például Székesfehérvár 1. sz. ph. dolgozója, Rozner Antalné 1970. novemberében sérült meg, s ezt csak 1971. végén jelentették. Ami feltűnő: tavaly munkavédelemmel kapcsolatos fegyelmű felelősségrevonás nem történt, pedig a statisztika szerint a balesetek száma nőtt.

Mindenekelőtt a nehéz fizikai munka megkönnyítését szolgálja egy új, vízszintes talajfűrő, egy univerzális és 5 darab tolétrás gépkocsi. A hírlapok belső mozgására 4 darab kiskocsi, a hírlapkézbesítőknek 250 darab új típusú kerékpárt, illetve 65 könnyű kézikocsit, 237 könnyű kézbesítőt, 8 könnyű targoncát vásároltak. A jövőben növelni kívánják az oktatás színvonalát, az ellenőrzést, a szabálysértések felelőseinek fegyelmű vizsgálatát, a balesetveszélyes vezetékoszlopok cseréjét, a munkakörülmények további javítását, a zajártalom csökkentését, a szellőzést és világítás javítását. Elismerik, hogy a TSZT munkavédelmi bizottsága jelentős segítséget nyújtott eddig is, és számítanak a jövőben is kritikus, segítő munkájukra.

Lényegében a TSZT jelentése alátámasztja az igazgatóság beszámolóját, de figyelmeztet az egészségügyi és szociális létesítményeknél tapasztalt elmaradás pótlására, az érintésvédelmi hibák megszüntetésére, a védőberendezések tökéletesítésére, felszerelésére, a világítás korszerűsítésére, s mindezeket a tennivalókat határidővel rögzíteték. Az igazgatóság külön rögzítette a biztonsági megbízottak feladatait.

Az elnökség a vita alapján a két jelentést elfogadta, de felhívta az igazgatóság és a TSZT figyelmét a biztonságos munkavégzés feltételeinek jobb megteremtésére, az üzemi balesetek körülményeinek határidőre történő kivizsgálására. Javasolta: az 1971-ben történt üzemi baleseteket az igazgatóság közösen a TSZT-vel vizsgálja felül, s az elmaradt kártalanítást pótolja.

A továbbiakban „A postai szakoktatás tartalmi követelményei, a tanfolyami képzés hatékonysága” c. anyagot tárgyalta. A korábbiakban sokat vitatott téma a betérjesztett jelentésben igen részletesen mutatott rá a fejlődésre, a korszerűsítés törekvéseire. Kitér a postaforgalmi szak-középiskolákra, a műszaki képzésre, a tanítási feltételek biztosítására. Külön foglalkozott a POK tanfolyami képzé-

sével, majd a mérnök- és közgazdász továbbképzéssel, tudományos képzéssel.

Az elnökség a jelentést a kiegészítésekkel együtt elfogadta, megjegyezve: a közép- és felsőfokú tanfolyamok egyes tantárgyainak tankönyvei nem felelnek meg a követelményeknek, illetve túlzott igényeket támasztanak a hallgatókkal szemben. Javasolta: a vezérigazgatóság mielőbb dolgozza ki a forgalmi és műszaki szak-középiskolát végzők technikusá minősítésének rendszerét.

A postaforgalmi végrehajtószolgálat élet- és munkakörülményeinek helyzetéről szóló jelentést az elnökség azzal fogadta el, hogy a vitában elhangzottak alapján, azt kiegészítve és pontosítva a központi vezetés elé terjeszti. A tisztviselő és a politikai tömegoktatás 1971/72. évi tapasztalatairól szóló jelentést és az 1972/73. oktatási év irányelvei szintén elfogadásra kerültek. Ezután az elnökség az ez év második félévi munkatervét fogadta el azzal, hogy azt szintén a központi vezetési ülés elé terjeszti.

Végezetül az elnökség két ülése között végzett munkáról szóló beszámolóra került sor, amelyet az elnökség tudomásul vett és elfogadott.

ÚJ MUNKÁSSZÁLLÓ ÉPÜL

A főépület második emeleti szintjét szerelik a 23. sz. Építővállalat dolgozói, a Posta Épületkarbantartó Üzem Gadányi utcai munkásszállóján. Az épületben nagyon jó körülmények között élnek majd a PEKÜ vidéken lakó, és Pesten foglalkoztatott dolgozói. Az 1971-ben kezdődött beruházás határideje — és ez öröm az örömben — 1974. április 30-a. Sajnos, „lucaszéke”, az építőipar sok létesítménye, ezek közé tartozik a munkásszállás is. Az alapozást, — csak így váltotta az építőipar — tavaly a PEKÜ végezte, és a 18 millió forintba tervezett beruházásból idén ötmillió értékben végzi az összeszerelést az építőipari vállalat. Ezután jön a szakipari szerelés, víz, gáz, villany, festés, stb.

Ha elégtelenek is vagyunk a határidővel, az épület annál több örömet okoz. A főépület földszintjén lesz a 150 fős főzőkonyha, az ahhoz kapcsolódó étterem, raktárak, a gondnoki iroda, és öt szoba 3-3 ágygal. Az I-III. emelet azonos alaprajzú. Szintenként 17 szoba négy ágygal, és egy kétágyas szoba. Az első és harmadik emeleten betegszoba, a másodikon vendégszoba. Emeletenként megfelelő mennyiségű WC, mosdó, zuhanyzó, hideg-meleg vízzel, szintenként melegítő teakonyhával.

A munkásszálló tv- és rádiószobáját egy-másba lehet nyitni, így megfelelő méretű előadóterem alakul ki. A tető szintből kiemelkedő kis toronyrészben kap helyet a mosókonyha, szárító és vasalóhelyiségek a szükséges háztartási gépekkel. Melléképületben helyezik el a munkásszálló kazánházát, és a gondnoki lakást.

A jól átgondolt fejlesztési terv keretében, a munkásszálló szomszédságában épül — s még az idén kész lesz — az új központi telep. A bonyolult és sok feladatot ellátó üzemi munkáját nagyon megkönnyíti, hogy megfelelő technikai felszerelés, korszerű műhelyek lesznek itt. Például a daru-, a vasszerkezeti és felpontműhely között, nem kell ezentúl cipelni a vasszerkezeti elemeket, mint a régi rozoga műhelyekben. A festőműhely korszerű elszívót kap, s így a műanyagítás lakkokkal is dolgozhatnak.

Nemcsak a PEKÜ kerül jobb körülmények közé, de ahonnan kiköltözik, az a helyiség más feladatokra lesz használható. A régi műhelyeket lebontják, de például a Verseny utcában levő igazgatóság az év végén átköltözik az új központba és a vámsomag területén egész emelet szabadul fel.

Amikor megépült a munkásszálló, oda költöznék a Bp. 100-as központi munkásszállóból a PEKÜ beosztottjai. 48 ágy szabadul fel, így más ágazatokban dolgozók kaphatják meg azokat.

Van jelenleg a Hungária körúton, 52 ágyval egy negyedosztályú szállása a PEKÜ-nek olajkályha fűtéssel, heti kétszer melegvízzel, televíziókkal, rádiókkal, társasjátékokkal, kihelyezett kis könyvtárral. A nem luxus jellegű, de használható szállást szintén fel lehet szabadítani. A Garay téren egy lakásban 15 ágyas V. osztályú szállás van, olajkályhával, melegvíz-bojlerrel. Ezt például vissza lehet alakítani lakássá, egy postás gondja megoldódna. E kellemes gondok két év múlva lesznek esedékesek, amikor átadják az új munkásszállót.

Az új szálló és új központi telep egyike azoknak, amelyek nemcsak az ott dolgozóknak jelentenek örömet. Hiszen ők az ország minden részében dolgoznak, valamennyi postai épület karbantartását, javítását intézik. Ha ők jobb körülmények közé jutnak, hatékonyabban dolgozhatnak, azt az egész országnak megérzik, mindenütt gyorsul, eredményesebb lesz ez a munka. Ezért közügy a postán, — túl azon, hogy örülünk, ha bárhol javul a helyzet — közvetlenül is a PEKÜ fejlesztése, az ottani munkaviszonyok és szállásviszonyok javulása. (Jaludi)

Ahol anyagi erő a demokrácia

— Ha valakinek akad bírálnivalója, vagy éppenséggel panasza, a vezetőket ajtója nyitva — mondotta a hivatalvezető. — Jó a kapcsolatunk a hivatal csaknem 120 dolgozójával, minden lehetőséget megadunk, hogy a vezetés munkamódszerét, intézkedéseit bírálják, vagy javaslatokat tegyenek. Ismerem a IX. kongresszusnak azt a határozatát, miszerint fokozottabban kell törekednünk a szakszervezeti és az üzemi demokrácia mind teljesebb és hatékonyabb kibontakoztatására. Lehetőségeinkhez képest mindent elkövetünk ennek érdekében.

Élő fórumok

— Az egyéni kapcsolatok javítására mit tettek?

— Olyan fórumokat teremtetünk, amelyekben megvalósulhat a dolgozók vezetésben való részvétele, ahol intézményesen is érvényesülhet a beleszólás. Eddig is tartottunk termelési tanácskozásokat és brigádértekezleteket, de sok esetben ezek nem töltődtek be hivatásukat. Formálisak és hatástalanok voltak. Az élet rávezetett arra, hogy a mozgalmi szervekkel közösen elő kell ezeket készíteni. A brigádértekezletek megelőzik a termelési tanácskozást, ezért felhasználjuk arra, hogy ott — jellemzhetően így — csatláskorban a dolgozók véleményét felkérjük, bírálatokat. Amit a brigád nem tud saját hatáskörén belül elintézni, azt viszik a termelési tanácskozás nagy plénuma elé. Ott születik meg végül is a döntés. Ez most már hosszú ideje így történik nálunk, és

a gazdasági eredmények mutatják, e módszer anyagi erővé vált.

— Hogyan aktivizálták a dolgozókat, mivel csigázták fel a vezetésben való közvetlen részvétel igényét?

— Nem akarom elvenni a szakszervezeti titkár kenyerét — mosolyog a hivatalvezető — ezért csak annyit: igényeltük a társadalmi mozgalmi szervek közreműködését. A párt és szakszervezeti tisztviselők, de a gazdasági vezetők is többször részt vesznek a szocialista brigádok értekezletein. Így informálunk és informálódunk, kérdezzünk és válaszolunk, sőt van rá eset, hogy kiprovokáljuk a véleményét. Bevallom: azelőtt magam sem hittem, hogy ennyi miniciót kapok egy ilyen értekezleten. Az emberek őszinte véleményét ismerve, sokkal könnyebbnek tűnik a vezetés...

— A vezető elképzeléseit ismerve, egyenrangú félként megvitátva pedig könnyebbnek tűnik minden dolgozó számára a gazdasági feladatok megoldása: a munka — szól közbe Nagy Géza. — Ez az üzemi demokrácia lényege, s ebben vállal serkentő szerepet a szakszervezet.

— Hogyan?

Bizalmiakra támaszkodva — Igyekszünk felhasználni a bizalmiakat, a választott tisztviselőket, beszélünk sok dolgozóval. Manapság már nem úgy biztatjuk az embereket, hogy: „szólj hozzá, mondd véleményt”, hanem előzetes véleményeket gyűjtünk, következtetünk és aktuális problémák-

ra hívjuk fel a figyelmüket. Vizsgáljuk, hogy a dolgozók előző felvetéseivel milyen mértékben foglalkoztak az illetékesek, megoldották-e vagy sem. Egyeztetünk a párt- és KISZ-szervezettel módszert és tematikát, egyszóval mozgalmi életet produkálunk.

— Ilyenformán az üzemi demokrácia kiszélesítésének egyik letéteményese a szakszervezeti bizottság?

— Erre én vagyok az első számú tanú — jegyzi meg a hivatalvezető.

— S hogyan állunk a szakszervezeti demokráciával?

— Bizony, még sokan összekeverik a fogalmakat — mondja az szb-titkár. — Pedig a szakszervezeti demokrácia semmiképp sem téveszthető össze az üzemi demokráciával. Legalábbis mi nem keverjük össze.

— Hogyan érvényesül a szakszervezeti demokrácia?

Nem döntenek az szb nélkül

— A különböző szervek választásánál és a kollektív vezetés biztosításában. Abban, hogy szervezetünkben mindelefajta választás demokratikusan történik. Vigyázunk arra, hogy a vezetés fontos kérdéseiben, az összes dolgozókat, vagy nagyobb csoportot érintő témákban egy személyben ne döntsön, hanem azt a választott testület elé terjessze, és az ott elfogadott döntést kell képviselnie.

— Ez bizonyára nem ment egyik napról a másikra?

— Nem bizony! S nem szeretnénk azt a látszatot kel-

teni — válaszolja a hivatalvezető —, hogy nálunk e vonatkozásban minden tökéletes. Vannak kudaraink, akadnak még olyan dolgozók, akik felük botját sem mozdítják, ha társadalmi, vagy a mi kis kollektívánk érdekeiről van szó. Sőt akadnak, akik legyintenek egyet, ha a demokrácia kérdése akármilyen vetületben szóba kerül. De egyre kevesebb az ilyen ember.

— Végül soron a demokrácia különböző formáinak alkalmazásával immáron nyolcadszor lettünk „élüzem” — egészíti ki a hivatalvezető szavait Nagy Géza.

Hát ezt tapasztaltam Gyöngyösön! (marton)

A béke nyelve

Az eszperantót világszeretettel beszélik, s a világnak minden városában találhatunk eszperantistákat. Legtöbb közöttük pedagógus, vasutas és igen sok postás dolgozó. Hazánkban is számos eszperantóklub működik. A Budapesti Postás Eszperantisták Klubjának tagjai minden hétfőn 6 órakor a Benczúr utcai Művelődési Házban találkoznak. Összel alapfokú nyelvtanfolyamot indítunk, amelyre mindenkit szeretettel várunk. Van szép könyvtárunk, amelyet vidéki szaktársainknak is szívesen rendelkezésre bocsátunk. Várjuk a jelentkezéseket. Egyébként július 26-án Szegeden tartjuk az évi rendes közgyűlést.

Horváth Ákos,
Postás Eszperantista
Szakkör elnöke

